

Серпень

Автор:

Володимир Худенко

Серпень

Володимир Худенко

Складно визначити жанр цієї книги молодого українського автора. Вона починається як своєрідний інформаційним калейдоскоп, стрічка новин, якщо так завгодно, де вже начебто присутні всі ознаки роману-катастрофи з елементами соціальної фантастики і навіть політичної сатири. Де сьогоднішня реальність швидко змінюється іншою. Не такою, до якою ми звикли. І буквально через кілька сторінок стає зрозуміло: у нас в руках добротного і майстерно написаний хоррор. Жанр, яким поки не дуже розпещений наш вітчизняний читач. Величезний плюс цього твору – атмосфера суцільної причетності до подій, яку майстерно створює автор. Тут не буде місця рятівній думці, яка завжди приходиться на виручку при читанні перекладних творів цього напрямку, щось на кшталт «все одно це не у нас, боятися нема чого». Тепер є чого боятися – під прицілом цілої армії майже незламних вампірів, «женців», виявляється і весь світ взагалі, і Україна зокрема. Це не той кінофестивальний Дракула з голлівудськими спецефектами. Це крижаний жах, який раптом виявився повсякденною реальністю, коли вампірами виявляються ті, кого ти знав і любив. Що може протиставити цьому натиску людство, або, вірніше, те, що від людства залишилося? І для кого настане завтра на планеті Земля?

Володимир Худенко

СЕРПЕНЬ

Присвячую

З глибокою повагою до всього ним зробленого

ВСТУП

1. Ситуація в Джорджії, або – чи є підстави для занепокоєння?

Як уже було заявлено раніше – в Атланті та деяких сусідніх населених пунктах спостерігаються випадки допоки неясного захворювання імовірно вірусної природи. Стаття Майкла Немінга, котра місяць тому з'явилась на шпальтах нашого видання, як ви пам'ятаєте, не до кінця прояснила цю заплутану ситуацію. Лікар-вірусолог з багаторічним стажем, професор університету в Берклі та автор безлічі ґрунтовних праць, котрі разом з тим спричинили неабиякий резонанс, заявляв про неочікувану мутацію малярійних плазмодів з подальшими ж неочікуваними та дещо тривожними характеристиками.

Влада ж штату заявляла, що спалах захворювання локальний і не носить характеру епідемії, хоча й спостерігаються певні не до кінця ясні аномалії у зв'язку з цим.

Тепер же після різкої заяви держсекретаря міс Коллінз, що прямо-таки сколихнула американське суспільство і породила масу чуток, стало відомо, що ФБР розгорнуло в Джорджії повномасштабну операцію – справдешне «полювання на відьом».

Настільки адекватно уряд реагує на «локальний спалах» невідомого захворювання? І чи немає сенсу вбачати в такій реакції певний підтекст, пов'язаний певніше за все з особою сенатора Рейнольдса, котрий лобіює останнім часом у Конгресі свої сумнівні ініціативи щодо реформи охорони здоров'я? А можливо, губернатор Джорджії міс Стрінгтон має до цього певний стосунок? Адже факт її зв'язку з сенатором, чи правильніше сказати – дружби

іхніх родин нині не викликає ні в кого ні найменшого сумніву.

А чи не криється за цими подіями якийсь більш вагомий підтекст? Можливо, навіть – геополітичного плану?

Отже, коротко – що нам відомо? Факти такі: на даний момент у госпіталях Атланти, а також сусідніх міст, а також у розгорнутих під керівництвом ФБР за участю національної гвардії США пересувних польових госпіталях знаходиться декілька сотень хворих на невідому пандемію імовірно вірусної природи. Симптоми хвороби туманні – відомо лише, що їм нібито немає аналогів.

Чи зараження смертельне, а чи піддається результативному лікуванню – поки що нам також не повідомляють.

Штат не закрито на карантин, проте на всіх пріоритетних вузлах і лініях транспортного сполучення помічені блокпости національної гвардії – військовослужбовці перевіряють документи у громадян, реєструють усіх, хто в'їжджає (нещодавно було повідомлено також про затримку тих, хто виїжджає – для проведення процедури санітарно-епідеміологічного контролю). Представників преси затримують (окрім акредитованих урядом) та рекомендують їм покинути штат. У всякому разі, в Атланту ні один із таких допущений не був – усі вони були затримані за декілька кілометрів від зон, що контролюються ФБР.

Також повідомляється про введення останніми днями комендантської години та навіть надзвичайного стану в межах штату. Чи є об'єктивні причини так вважати, невідомо, проте справдешньою сенсацією останніх днів стали кадри аматорської відеозйомки, котрі збурили мережу і зрештою були трансльовані каналом SNN. На них чітко видно, як ланка винищувачів F/A- 18 Національної Гвардії США атакує одне з передмість Атланти. В Інтернет також потрапили уривки перехоплених радіопереговорів пілотів та оперативного штабу (автентичність останніх між тим ставиться під сумнів).

Керівник оперативного штабу генерал Семюел Бойл вимушений був давати цьому пояснення в прямому ефірі вечірніх новин. Посадовець назвав кадри монтованими, а весь інцидент не більш ніж політичною провокацією. Разом з тим дивну реакцію на улесливе запитання репортерки, «чи не є доказом фіктивності плівки і той факт, що літаки обстрілюють місто вдень, а не вночі, що було б

логічніше?», вже котрий день широко обговорюють. Генерал, нагадаю, знітився і не відповів геть нічого.

Неясності в ситуацію з авіанальотом на Атланту додали і повідомлення про заборону польотів над територією Джорджії в темний час доби усім повітряним суднам, окрім відомства Національної Гвардії та ВПС США.

Також довгий час ходили чутки про дивний рух федеральних агентів і військових на окраїнах штату. Нібито з настанням сутінок усі залучені для патрулювання військові частини, а також польові госпіталі з персоналом і обладнанням в авральному темпі виносяться за периметр із дротяних огорож та інших інженерних споруд (повідомлялось і про швидке розгортання там частин протиповітряної оборони невідомо з якою метою), що вже нібито встигли з'явитись на кордонах штату.

За роз'ясненням ситуації наше видання неодноразово зверталось до уряду та міністерства оборони, але ніяких даних щодо цього поки що не було озвучено.

А між тим уже з'явилась інформація про спалах захворювання в штаті Айова та нібито декількох випадках зараження у місті Пітсбург.

(«Нью-Йорк Таймс»; 26 липня 2015 року)

2. God Bless America? – світова спільнота відвертається від США

Наслідком сумнозвісного позачергового саміту країн НАТО в Брюсселі (що фактично так і не відбувся) стала в принципі очікувана стримана резолюція Ради безпеки ООН від 17 листопада 2015 року, котра засвідчила, так би мовити, на міжнародному рівні комунікаційну, фінансову, гуманітарну – ба навіть військову ізоляцію США.

У ситуації глибокої політичної та соціальної кризи стара Європа вже не в змозі подати руку допомоги союзникам – у неї ледве вистачає сил стримувати хоч якусь подобу конституційного порядку та державного контролю на власних територіях. Попри більш-менш оптимістичні заяви, що лунали ще місяць тому,

більшість аналітиків нині схиляється до думки про актуальність принципу «? la guerre comme ? la guerre» та виходячи з цього не радить президенту підтримувати уряд Об'єднаного Королівства у його прагненні будь-якою ціною відновити світовий паритет сил, а кажучи простою мовою – допомогти американським збройним силам знову взяти під контроль запусілу, фактично знищену країну. Le temps perdu ne se rattrape jamais. А надто тепер, коли власна країна охоплена вогнем громадських заворушень, занурена в хаос повільної громадянської війни та беззаконня.

З одного боку, суспільні ресурси намагаються взяти під контроль свої напіввоєнізовані кримінальні (а чи воєнізовані напівкримінальні) угруповання, з іншого – постійний наплив нелегальних емігрантів, що вже зараз порушують французький кордон ледь не у складі бойових частин своїх національних армій, зберігаючи належну субординацію та везучи з собою найрізноманітніше озброєння – від ручних кулеметів до польової артилерії і систем залпового вогню. Везучи з собою необхідне продовольство, амуніцію, а також свої власні сім'ї – дружин, дітей та найближчих родичів. Та ще й перевозячи це все ледь не у складі колон бронетехніки...

Такої окупації Франція, здається, не знала з часів Другої світової, а може, навіть – римської імперії!

І це не найстрашніше – ні, це б ще нічого, але нині, коли біда ще не досягла, скажімо, азійських країн та Близького Сходу, продовжується процес, котрий, либонь, якнайкраще характеризує людство – поділ сфер впливу. Користуючись цією тяжкою ситуацією, більшість не настільки вагомим у політичному сенсі країн уже на всю силу висувають Європейському Союзу територіальні та економічні претензії.

Проте це – пуста розмова. Ліричний відступ (якщо можна в даній ситуації так висловитись), адже президенту вже не потрібно нічого радити – він усе прекрасно розуміє сам. Після ситуації в Мексиканській затоці (нагадаю – для забезпечення карантинного режиму в східних штатах ВМФ Франції направив до берегів США авіаносець-флагман «Charles de Gaulle» з ескортом з двох десантних кораблів типу Mistral, у результаті чого в перший же день, а точніше – ніч операції було втрачено більше половини палубних винищувачів «Рафаль-М», а основна маса морських піхотинців була втрачена безвісті – або ще на борту гелікоптерів, або без повітряної і будь-якої підтримки одразу після десантування), отже, після ситуації в затоці президент віддав наказ

експедиційній ескадрі приєднатися до міжнародного «поясу стримування» в Атлантичному океані – силами, що залишились, перекрити доступ американським суднам та авіації до берегів Старого світу і Африки.

Більше того – президент заявив на останній відкритій нараді, що і він сам, і наше суспільство вже зробило, що могло, для американських союзників. Зрештою, сказав він, у нас замало сил, аби гарантувати безпеку для власних громадян і державного устрою – здається, немає сенсу витратити їх для кількісного підсилення епідемії, котру мас-медіа встигли наректи в т. ч. і «атиповим сказом».

Звичайно, глава держави наголосив, що нині пріоритетне завдання для французьких спеціалістів, як і для решти світу – пошук ліків від хвороби, котру в т. ч. називають карою Божою і навіть Євангельською сараною.

Та хіба навіть у цьому сенс? Усі ми розуміємо, що навіть відшукавши такі ліки, ми навряд чи зможемо їх використати. Зрештою, уряд КНР вже довгий час наполягає на ядерному ударі по території США. Франція усіляко цьому протистоїть, і якби не позиція французького уряду, то невідомо, в який бік уже б хитнулись терези. Тієї Америки, яку ми знали, вже давно не існує – вона зникла назавжди з мапи світу, і тепер, рятуючи її руїни та поодиноких вцілілих від запланованого знищення, ми віддаємо їй останню шану. Ми кажемо – ми зробили все, що від нас залежало. *Tout passe, tout casse, tout lasse...*

(«Ліберасьон»; 22 листопада 2015 року)

3. Коли живі заздять мерцям

Сьогодні стало відомо, що Королівські ВПС збили ще два транспортних літаки, що вилетіли з території США і не були перехоплені флотською авіацією. Уряд її Величності, як відомо, прийняв рішення не допускати американські транспортні до території Об'єднаного Королівства, щоб максимально унеможливити загрозу поширення зловісної епідемії на нашу країну.

Власне, попри запевнення міністерства оборони, більшість із нас розуміє, що це були літаки з поодинокими вцілілими і незараженими – військовими і цивільними.

Ми розуміємо також, що і в самій Британії вже вистачає заражених, зрештою – що таке подолати скількись сотень миль над океаном для такої істоти? А для десятків, сотень, тисяч таких істот?

Але ми розуміємо і навіть підтримуємо наших військових – ми підтримуємо наш уряд, котрий хоч таким чином намагається втримати контроль над ситуацією. Так – Британія знову, як і всю попередню історію, намагається перечекаати кризу, користуючись географічним положенням, ізольована водами від решти світу. Але чи не така вже це й нешляхетна позиція, коли річ іде про виживання власне людської популяції? Коли важливо врятувати хоча б десяток, хоча б декілька людей?

Та й чи врятує наша географія нас тепер? Важко в це повірити, погодьтесь. Як би там не було цих людей шкода, усіх випадкових жертв шкода, але нині такий час, коли живі подекуди заздять мертвим – і навіть у буквальному розумінні, відштовхуючись від зловісності цієї фрази.

Спалах епідемії в Манчестері і передмістях досі не вдається подолати, і відповідно Лондон продовжує знаходитись під загрозою масового зараження – прийнято рішення в найближчий час евакуювати уряд із основними держустановами.

Ми не змогли допомогти американцям в їхній біді, Канаді, Латинській Америці, але нині хіба не так само чинять наші союзники – та ж Австралія, котра повністю закрила свій континент від будь-кого в надії перечекаати бурю?

Чи вистоїмо ми тепер? Тепер це, либонь, залежить від кожного з нас. Окремо.

Я, як головний редактор однієї з найстаріших британських газет, хотів, аби ця моя остання стаття була реквіємом. Але реквієм не виходить, не виходить навіть некролог... Тому скажу просто – наше видання припиняє своє існування, адже в ньому більше просто немає сенсу.

Ми раді, що були з вами всі ці роки.

Бережи вас Бог!

(«Дейлі телеграф»; 17 січня 2016 року)

4. Резолюція 2234 (2016), прийнята Радою безпеки ООН на її 6672 засіданні 20 січня 2016 року

Рада безпеки, знову підтверджуючи свої резолюції по США, Канаді, Мексиці, Республіці Куба, Панамі, Гватемалі, Венесуелі, Колумбії, Перу, Болівії, Аргентині, а також міжнародних територіях на Антарктичному континенті, а також країнах західного узбережжя Африканського континенту, а саме 2005, 2006, 2007, 2008, 2012, 2014 (роки - 2015-16), виражаючи глибоке співчуття всім постраждалим від епідемії кривавої пропасниці в США та інших країнах американського континенту, а також членам їхніх сімей, а також військовослужбовцям контингенту ООН, загиблих на цих територіях при операціях встановлення карантинного контролю на них, Рада Безпеки ООН заявляє про солідарність з усіма ними та урядами їхніх країн, виражаючи надалі найглибшу вдячність співробітникам та військовослужбовцям Місії Організації Об'єднаних Націй по стабілізації в США (МООНССША), а також співробітникам інших структур Організації Об'єднаних Націй та міжнародних організацій в США та на всьому американському континенті за їх роботу, визнаючи наявність найважчих умов та необхідність прийняття відповідних рішень, із задоволенням відмічаючи зусилля, що продукуються державами-членами із надання допомоги народу Америки та МООНССША,

1) підтримує внесену Генеральним секретарем рекомендацію збільшити загальну чисельність сил МООНССША задля підтримки зусиль щодо негайного відновлення, реконструкції та підтримки стабільності;

2) постановляє у зв'язку з цим, що МООНССША буде складатись із військового компоненту чисельністю 94250 військовослужбовців всіх рангів та поліцейського компоненту чисельністю до 25780 поліцейських і що Рада буде переглядати нову чисельність вищевказаного контингенту у зв'язку з необхідністю;

3) постановляє продовжувати займатись цим питанням.

5. ДСВО, Владивосток, Штаб 63-ї армії

Командуючому, генерал-майору

Вадиму ДЕМЕНТЬЕВУ

ТАЄМНА ДИРЕКТИВА № 92/12-69 від 22. 12. 15

Задля виконання Наказу Міністра оборони РФ № 1097/ск-144 від 20 грудня 2015 року наказую:

1. Забезпечити в оперативному порядку:

- показ для ЗМІ деформованих трупів інфікованих негритянського та мексиканського походження в кількості, достатній для доведення їх масової міграції з американського континенту на нашу територію повітряним шляхом;
- докази фактів масових вбивств інфікованими цивільного населення Російської Федерації задля подальшого споживання в їжу;
- навести докази споживання інфікованими в їжу людських останків – крові та тканин;
- демонстрацію спалення трупів інфікованих через потрапляння на них сонячного світла;
- показати масовий характер нальотів інфікованих на російські населені пункти Далекосхідного військового округу, а також жорстокий та кровопролитний характер сутичок стихійних зграй інфікованих з російськими Збройними Силами;
- довести до відома суспільства лавинний характер епідемії кривавої пропасниці, навести приклади зараження нею через сам лише укусу уже інфікованих;

– показати практичну невразливість тіл інфікованих до ручної автоматичної зброї, а також радіоактивних, хімічних та газових атак;

2. Приступити до виконання наказу Головнокомандуючого про загальну мобілізацію в Збройні Сили на всій території Федерації з пріоритетним подальшим стягуванням військовослужбовців до Далекосхідного військового округу, із залученням для цієї мети усіх транспортних ресурсів округу, в тому числі цивільного підпорядкування.

Для виконання цієї Директиви залучити всі ресурси ДСВО при взаємодії зі спецпідрозділами ГРУ та МВС, долучених до ДСВО для захисту російської території та попередження загрози подолання епідеміологічного порогу на ній в ситуації режиму карантину та режиму надзвичайного стану відповідно.

Начальник Генерального штабу МО РФ

Олександр АЛІЄВ

6. УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ № 792/2016

Про внесення змін до Положення про Комітет національного порятунку

1. Внести до Положення про Комітет національного порятунку, затвердженого Указом Президента України від 12 квітня 2016 року № 992 «Питання Національної оборони» (зі змінами, внесеними Указом від 12 квітня 2016 року № 201), такі зміни:

1) пункт 7 доповнити після абзацу третього новими абзацами такого змісту:

«До складу Комітету за посадою входять Прем'єр-міністр України, Голова Служби безпеки України, Глава Адміністрації Президента України, а також за згодою

Голова Верховної Ради України, Голова Верховного Суду України, Генеральний прокурор України, Голова Вищої ради юстиції, Голова Рахункової палати.

До складу Комітету також включаються інші представники державних органів, Адміністрації Президента України, наукових та науково-дослідних установ, громадських організацій. При цьому чисельність представників громадських організацій має становити не менше однієї п'ятої від складу Комітету».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом шостим;

2) підпункт 3 пункту 9 викласти в такій редакції:

«3) координує роботу робочих груп Комітету стосовно евакуації цивільного населення з проблемних зон, затверджує плани діяльності і персональний склад таких груп (у разі їх утворення) виходячи з катастрофічного положення на кордоні з Російською Федерацією»;

3) пункт 13 викласти в такій редакції:

«13. Рішення Комітету в разі необхідності реалізуються шляхом видання актів Президента України, надання Президентом України доручень, внесення на розгляд Верховної Ради України відповідних законопроектів у встановленому порядку, а також наказами міністра оборони та голови Служби безпеки, у разі загибелі їх – керівництвом на місцях з пріоритетним положенням армійських частин та армійської субординації відповідно»;

4) пункт 14 доповнити абзацами такого змісту:

«Цивільне населення евакуюється у західні регіони країни за участю всіх наявних транспортних засобів та комунікації – не пізніше 1 травня 2016 року. Виконання цього положення покладається на ЗСУ та СБУ.

Цивільне населення проходить обов'язковий санітарно-епідеміологічний контроль, у разі позитивного результату якого цивільна особа негайно має бути ліквідована на місці без відповідного наказу.

Цивільні особи повністю підпорядковуються командирам армійських частин на місцях, до їх відома має бути доведено необхідність забрати з собою тільки їжу та верхній одяг (на собі).

Разом з тим на армійські підрозділи ескорту та охорони покладені й надалі обов'язки негайного знищення усіх без виключення повітряних та наземних пересувних засобів, людських груп та груп і одиночних людиноподібних істот з боку охопленої смертельною епідемією Російської Федерації».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Юлія ТИМОШЕНКО

12 квітня 2016 року

7. [from dusk till dawn]

Вони з'являються зі спаданням сутінок. Виповзають зі своїх моторошних схованок сотнями і тисячами.

Країну паралізовано, транспортні сполучення не функціонують, а перелякані армійські частини, рятуючи свої шкури, відкривають вогонь по будь-якій групі беззахисних людей, по будь-якому рухові в передвечірній імлі.

Процвітає грабіж та розбій на дорогах. Кожен рятується, як може, а армія, що покликана нібито нас захищати, стрімко сама перетворюється на справдешне стихійне лихо, адже все ще має на озброєнні найрезультативніші механізми вбивства собі подібних.

Ці люди навчені стріляти, і вони стріляють.

Стріляють по своїх беззбройних співгромадянах – чоловіках, жінках та навіть дітях. Я особисто була свідком цинічного розстрілу молоді сім'ї на одному з пропускних пунктів – у молоді жінки був, либонь, грип чи звичайна застуда, солдати (зовсім юні хлопчики) довго світили їй в очі ліхтарем; вона сахалась, а вони питали, чому в неї запалені очі. Потім її чоловік не витримав та почав кричати на солдатів. Ті виштовхали сім'ю з машини і повели до залізничного насипу – звідти донеслась пара коротких черг.

Мені було дуже страшно, але я потай вибралась із намету санітарної служби і хащами пробралась до насипу... за ним валялись людські тіла, декілька десятків людських тіл валялось уздовж насипу.

Я скам'яніла. Мені було відомо, що ці трупи далеко не всі є жертвами розстрілів – залізниця функціонувала, і трупи викидали під укіс під час проходження рухомого складу. Я це знала, але все одно була шокована і, мов паралізована, визирала з-за колії в ніч – на цей жахаючий жертovníк нової епохи: розкидані людські тіла під залізничною лінією серед запущеного житнього поля.

Але, як виявилось – це ще не весь шок, який я мала пережити в цю ніч.

Сутінки ж бо тільки спали, і невдовзі я помітила краєм ока якийсь незрозумілий рух у житі. Потім із жита й бур'янів, хитаючись, вийшла ця істота. Здається, це була зовсім юна дівчина (можливо, мені здалося – я не знаю...), схожа на школярку. На ній була брудна, подекуди обірвана одіж, здається, схожа на звичайний спортивний костюм. Вогні прожекторів били недалеко од будки караулу, і мені було видно.

Довге волосся дівчини було розпатлане і якесь засмальцьоване – закривало більшу частину лица. Вона ніби пригнувалась, а потім стала на коліна коло одного з трупів (з більш свіжих, як я зрозуміла) і... вп'ялась у його шию, як звір.

Вона вп'ялась у його шию зубами, і я навіть почула через хвилю тягучий звук смоктання.

Вона пила кров із трупа, стоячи на колінах, а я дивилась на це з-за насипу, як скам'яніла.

Але раптово залунала сирена, і прожектор розрізав морок ночі – освітив трупи в полі й дівчину. Вона підняла голову, і я побачила її мертвенно-бліде лице, заляпане в свіжу кров, що стікала з губ на підборіддя і шию; з-під губ стирчали ікла.

Тут же почулись панічні крики солдатів: «Жнець! Жнець! Справа за насипом... відкрити вогонь, відділенню – відкрити вогонь!..» Вони почали стріляти без ладу і неприцільно, волали дико щось на зразок: «Цілься в голову!.. Не мантуль... Бий прицільно в голову!..»

Коли ж одна з черг пройшла по землі коло дівчини, то ця дивна істота злетіла вгору і, стрімко пролетівши над насипом, зникла за тополиною посадкою позаду нас.

Наша частина стояла на вухах до світанку, але більше гостей не було.

Це перший раз, коли я їх бачила так близько, але взагалі я їх бачила багато. Луганськ кишить ними, ми евакуйовувались звідти в авральному темпі, а вони вже ширяли над нашими головами – між блоків багатоповерхівок у житлових масивах і над потягами, в які ми грузились. І потім вони ще довго летіли за нашим ешеленом, а військові стріляли по них та й просто так у небо.

Дивно, як вони можуть літати – це ж ніби суперечить законам фізики? Проте говорять же про якісь невідомі науці поля...

Ми знаємо, що ці люди мертві. Вони заражаються, а потім помирають. А потім воскресають, і порятунку від них тоді вже немає.

Вони дуже сильні й дуже швидкі, вони стрімко літають, чи то пак – левітують.

Те, чого вони бояться, – це сонячне світло, а те, чого понад усе жадають – це ваша кров.

Вони вп'ються у ваші судини своїми гострими іклами і вип'ють її, якщо ви не сховаєтесь.

У Луганську під час евакуації вони нападали на натовп, але мені пощастило – мене не зачепили. Їх дуже важко вбити, але вдень вони ховаються, вдень – більш-менш безпечно. Вдень більш-менш безпечно, але від заходу до світанку на дорогах, у містах, ба навіть у зовсім малих містечках і селах розпочинається криваве гульбище – мерці нападають на живих, аби пити їхню кров, і якщо вас вкусять, ви самі станете живим мерцем.

І так гине наша цивілізація.

Геть несподівано, неочікувано – не від ядерної зими чи продовольчої кризи, а від невідомої епідемії, що, як тепер кажуть, крилась у наших генах від самого початку літ.

З особистого блогу

лауреата Пуліцерівської премії 2013 року

письменниці Тетяни Осташ

8. /Врятуйте наші душі.../

(з форуму на сайті державної організації «Комітет національного порятунку»)

Alisa

(help!\\)

...

Реєстрація: 01.02.2016

Повідомлень: 8

Люди, відгукніться – ті, кому вдалося залишити Полтаву. Як ви виходили з міста?

Нас 52 чоловіки в будівлі торгово-розважального центру «Київ» по вулиці Зеньківській (ми забарикадувались на п'ятому поверсі). Ми з великими труднощами здержуємось – кожную ніч ці істоти нападають на будівлю – б'ють вікна і намагаються пролізти. У будівлі ще є їжа, але, боюсь, ми не протримаємось довго, адже їх усе більше і більше – кожную ніч їх приходить усе більше.

Армія уже давно покинула місто – тут геть нікого не видно по окрузі.

Люди – з нас половина не місцевих, ми не знаємо область, не дуже добре знаємо навіть Полтавський район з найближчими околицями, тому, якщо хтось вибирався з міста нещодавно – скажіть, якою дорогою нам рухатись, де безпечніше?

Можливо, хтось ще залишився в місті – давайте об'єднаємось і будемо вибиратися разом.

Ми забирались на дах і оглядали околиці – ніяких ознак перебування людей ми не помітили, і так уже шість днів поспіль. Вчора ми ризикнули вибратись на дах після спадання сутінок в надії побачити якісь вогні, але марно.

Місто абсолютно мертво і темне – освітлення ніде не працює, а ще ми бачили, як декілька цих істот кружляють над будинками.

Люди – відгукніться, хто-небудь, відгукніться, ми не знаємо, скільки ми ще протримаємось...

п. с:

Інколи ми бачимо, як вдень над містом пролітають військові гелікоптери та літаки, але вони на нас не реагують.

fly999

(...)

...

Реєстрація: 11.01.2016

Повідомлень: 64

Люди – хто з Житомира або області?

Може, хтось був там недавно?

Яка ситуація в Житомирі, там ще є люди чи евакуйовані, там ще є армія? Ходять чутки – у місті багато бандформувань...

Мене звати Андрій Лисовець, у мене десь там лишилась сім'я – дружина Аліна Лисовець та батьки Олег Михайлович Лисовець та Антоніна Федорівна Лисовець. Може, хтось їх бачив, знає про них?

Зараз ми у Львові – тут відносно спокійно... діє комендантська година, іжі й медикаментів вистачає, армія патрулює вулиці та обороняє нас від кровопивців – їх майже немає в місті.

Ці урядові дегенерати не дають геть ніякої інформації про сусідні регіони...

Pt. Ryan

(How do you kill what's already dead?)

...

Реєстрація: 10.12.2015

Повідомлень: 247

Увага всім – армія покидає Харків!

Завтра зранку армійські частини ідуть з міста – вони більше не в силах стримувати наплив цих тварюк... Втрати серед особового складу вражаючі.

Раджу всім цивільним, що знаходяться в Харкові, будь-якою ціною приєднатись до військових і евакуюватися з ними.

Навряд чи ви зможете пробитись до літаків – аеропорт оточено, там потрібний кордон з «Беркуту» і спецури, але потяги – це ваш шанс вижити.

Ешелони будуть відходити цілий день – думаю, евакуація затягнеться до спадання сутінок. Потяги будуть відправлятись по східних лініях на Суми та Полтаву.

Сумський напрямок найбезпечніший – у Сумах ситуація ще сяк-так під контролем, Полтава ж давно залишена – там повно тварюк і невідомо, чи полагоджені лінії через місто та область.

Але в будь-якому разі в Харкові залишатись не можна. Пробивайтесь до потягів, пробивайтесь силою, відбирайте у військових зброю і вступайте в бій, лише не залишайтеся у місті.

Намагайтесь прорватись удень – увечері тут почнеться справжня м'ясорубка.

Ні в якому разі не залишайтеся у місті.

Rustam

(:-/)

...

Реєстрація: 02.02.2016

Повідомлень: 2

*Alisa – «Люди відгукніться...»

Alisa, ми вибрались із Полтави два тижні тому. Ми також не місцеві – нас вивозили з Луганська.

Раджу вам якнайшвидше покидати місто – не надійтесь на військових, вони вас не витягнуть.

Виходьте рано вранці і добудьте транспорт – вантажівки або на крайняк легковики. Заправте баки, візьміть їжу (на два-три рази; не завантажуйтеся під зав'язку) і вирушайте по магістральній дорозі на Лубни.

Дорога нібито не перекрита...

Нею все одно безпечніше, ніж ґрунтовими дорогами, а також на ній багато транспорту – візьмете, якщо зіпсуєте свій.

Не ідьте сільськими дорогами – вони у поганому стані, ви можете заблукати або нарватись на рекет або... Краще вам не залишатися в полях або якомусь пустому селі вночі.

Будь-якою ціною досягніть Чернігівщини до сутінок або хоча б Лубнів – два тижні тому там була застава внутрішніх військ і функціонувала залізнична станція.

п. с:

У Луганську кровопивців ціла тьма, і всі вони мігрують на захід, переслідуючи людські групи. Скоро їх буде ще більше, адже російська армія майже повністю знищена і розсіяна. Говорять, що вся російська територія перетворилась на святковий стіл для цих істот. Їх там уже мільйони...

п. п. с:

Маякніть мені, як ви вибрались.

Ecstasy

(«Go to sleep, bitch!»)

...

Реєстрація: 16.01.2016

Повідомлень: 34

*Alisa - «Люди відгукніться...»

Даремно ви вказали свої координати, пані... Ох даремно...

У місті як ви зрозуміли вже давно немає ні вояк ні мусорні - чи не боїтесь що крім нічних незручностей можуть з'явитись ще й денні?

Ну типу - вдень до вас можуть завітати дуже нехороші озброєні дядечки - ім теж може знадобитись ваше продовольство і... ще що-небудь;)

Gamaun

(Країна мрій - країно мрій)

...

Реєстрація: 01.02.2016

Повідомлень: 3

Базарять - інет може вирубитись у найближчі дні... Хтось шось за це знає?

Admin 3

(Gamaun – «Базарять...»)

Урядові сервери Комітету порятунку функціонують, але комунікації сильно порушені, відповідно на покинутих територіях покриття може бути відсутнє.

На контрольованих територіях військові зв'язковики постійно встановлюють переносні GSMстанції-маячки та ін., радимо використовувати їх ресурси. Супутниковий зв'язок зараз надійніший, проте ситуація може змінитись – ми вже втратили багато супутників через безладну стрільбу російських військових над своєю територією.

Якщо є можливість, використовуйте по-старому звичайні радіостанції.

Admin 2:

Увага всьому цивільному населенню Сум!

27-го числа буде проводитись повна евакуація міста (і 12-14 армій відповідно) у зв'язку з критичним процентом заражених і відповідно перевищенням епідеміологічного порогу вдвічі.

Настійне прохання всім громадянам о 6:00 з'явитись на таких пунктах погрузки:

- Автовокзал міста Суми по вул. Баумана 40;
- Центральна площа міста Суми (Незалежності – для погрузки в вантажівки комплектування колон СБУ)
- Злітні смуги аеропорту міста Суми.

Евакуація буде тривати до 14:00.

Заради збереження вашого життя не залишайтеся у місті.

Pt. Ryan

(How do you kill what's already dead?)

...

Реєстрація: 10.12.2015

Повідомлень: 248

Всьому цивільному населенню Сум і Харкова!

Якщо хочете вижити – грузіться в ешелони! Гуртуйтеся і відбивайте у військових залізничні станції і злітні смуги. Убивайте і роззброюйте військових – іншого шляху немає!

У всіх частин наказ відкривати вогонь без попередження – просто по натовпу тих, хто не вліз в ешелони.

Першочергово евакуюють місцеві адміністрації (читай – мажорчиків, які не встигли виїхати), за ними штаби армій, потім офіцерів і солдатиків.

Ви не влізете без бою!

І ще – ні в якому разі не залишайте міста по автодорогах. Не сідайте у вантажівки з гебнею! Вони вас грохнуть, пограбують або трахнуть при першому зручному випадку. Гебня злетіла з котушок, і з цим нічого не поробиш...

Але навіть без них, навіть з армією – не ідьте по дорогах, бо це смерть.

Rustam

(:-/)

...

Реєстрація: 02.02.2016

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://telnovel.me/hudenko_volodimir/serpen

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)